

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SACRAMENTO|| POENITENTIAE.|| QVATVOR LIBRIS COM-||REHNSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XV. Soluitur argumentum tertium Ioannis Caluini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54092)

CAPVT XV.

Soluitur argumentum tertium Ioannis Caluini.

REGIT Calvinus in eodem capite sectione 8. & adducit Chrysostomum: *Hanc, inquit, abrogationem tot locis euidenter CHRYSOSTOMVS testatur, Constantinopolitana & ipse Ecclesie Præsul, ut mirum sit, istos audere contramittere. Peccata tua (inquit homil. 2. in Psalm. 50.) dicito, ut deleas illa. Si confunderis alicui dicere, quæ peccasti, dicito quotidie ea in anima tua: non dico, ut confitearis conseruo tuo, qui exprobrat; dicito Deo, qui curat ea.*

ADDIT ibidem Calvinus alia loca similia eiusdem Chrysostomi, ex serm. de Pœnitentia & Confessione, item ex homil. 5. de incomprehensibili natura Dei, item ex homil. 4. de Lazaro. Addit Philippus in Confessione Augustana, artic. de Confessione, alium locum similem superioribus, ex hom. 31. in cap. 12. epist. ad Hebr.

RESPONDEO, CHRYSOSTOMVM, qui Nectarij successorem se agnoscebat, diligenter, ut par erat, iudicium prædecessoris sui defendere voluisse, sic tamen, ut veritati, & fidei nulla in re detrimentum adferret. Quemadmodum igitur Nectarius non Confessionem priuatam, sed publicam abrogauit: sic etiam Chrysostomus passim Confessionem publicam carpit, priuatam autem nusquam reprehendit.

Id perspicuum est ex omnibus locis, quæ vel obiecta sunt ab Aduersariis, vel obiici potuissent. Nam homilia secunda in Psalm. 50. cum ait: *Non dico, ut confitearis conseruo tuo, qui exprobrat;* aperte indicat se loqui de Confessione publica, ex qua exprobratio sequi solebat. Nam ut refert ORIGENES homilia 2. in Psalm. 37. cum publica fieret Confessio, non deerant qui exprobrarent: *Si huiusmodi, inquit, homo memor delicti sui, confiteatur quæ commisit, & humana confessione parui pendat eos, qui exprobrant eum confitentem, & notant, vel irrident, &c.* ex priuata autem Confessione nulla sequi potest exprobratio, tum quod sine testibus ea confessio fiat, tum quod arctissimo vinculo teneantur Sacerdotes altissimo silentio tegere, quæ in priuata Confessione

XXXXX 1

audie-

audierunt. Quod igitur CHRYSOSTOMVS ait homil. cita-
ta in Psalm. 50. *Si confunderis alicui dicere, qui a peccasti, in-*
telligi debet ad hunc modum: Si confunderis alicui dice-
re, qui exprobrare possit, id est, publicè, vt ipse continud ex-
plicat, cum ait: Non dico, Et confitearis conseruo tuo, qui ex-
probret.

Idem Chrysostomus hom. de Pœnitentia & Confessione,
qui est secundus locus à Caluino adductus, sic ait: *Nunc au-*
tem neque necessarium presentibus testibus confiteri, &c. vbi
videmus confessionem illam improbari; quæ fit coram testi-
bus, quamque Nectarius abrogauerat: siquidem verba illa
Nunc autem neque necessarium, notant, aliquando fuisse ne-
cessarium coram testibus confiteri, sed eam necessitatem tunc
fuisse sublatam.

Item hom. 5. de incomprehensibili natura Dei: *Non te, in-*
quit, in theatrum conseruorum tuorum duco, non hominibus
peccata tua detegere cogo. Hic etiam cernere est, quàm aperte
Chrysostomus alludat ad illam veterem Episcoporum con-
stitutionem, qui teste Sozomeno in Tripart. lib. 9. cap. 3. vo-
luerant, vt quasi in teatro peccata panderentur: quam con-
stitutionem Nectarius, vt sæpè diximus, abrogauit.

Idem in hom. 4. de Lazaro: *Cause, inquit, homini dixeris, ne*
tibi exprobret. Et infrà: *Non cogo te in medium prodire thea-*
trum, ac multos adhibere testes: mihi soli dic peccatum, priua-
tim, &c. Idem hom. 31. in epist. ad Hebr. *Non tibi, inquit, dico*
Et te prodas in publicum, neque Et te apud alios accuses. Idem
hom. 8. de Pœnitentia: *Non reueles, inquit, & ceteris, non in com-*
mune theatrum accusationem producas, non delictorum testes
statuas. Idem hom. de publicano ad cap. 18. Lucæ: *Admoneo te*
Et assidue confiteare: neque enim te ad theatrum duco conser-
uorum tuorum, &c. Ex his locis euidenter colligitur, Chry-
sostomum de publica Confessione loqui, cum à confessione
hominibus facienda populum dehortatur.

At inquires, Confessioni quæ fit hominibus, CHRYSO-
STOMVS opponit Confessionem, quæ fit soli Deo in ani-
ma, siue intra conscientiam confitentis, cogitatione, non lin-
gua; igitur excludit omnem confessionem quæ fit homini-
bus, siue publicam siue priuatam: non enim Confessio priua-
ta fit.

ta facta coram Sacerdote, dici potest facta esse in anima, siue intra conscientiam, siue cogitatione, non lingua. Verba eius hæc sunt, hom. 2. in Psal. 50. *Si confunderis dicere alicui quia peccasti, dicito ea quotidie in anima tua.* Homil. de Pœnitentia & Confessione: *Nunc autem neque necessarium est presentibus testibus confiteri: cogitatione fiat delictorum exquisitio: absque teste sit hoc iudicium: solus te Deus consistentem videat.* Hom. 31. in epist. ad Hebræos: *Ante Deum confitere peccata tua: apud Verum Iudicem cum oratione delicta tua pronuncia, non lingua, sed conscientia tua memoria.* Homil. 8. de Pœnitentia: *Non delictorum testes statuas: intus in conscientia, astante nemine, præter eum, qui cuncta videt, Deum, reforma quod deliquisti.*

RESPONDEO, Chrysoſtomū in his locis opponere Confessione publicæ, confessionem, quæ fit soli Deo in conscientia, sine sono verborum: quia non loquitur de Confessione, ut ordinatur ad Absolutionem Sacerdotale, quæ propriè pars est Sacramenti Pœnitentiæ essentialis; sed de Confessione ut ordinatur ad confusionem & erubescenciam, quæ pars dici potest Satisfactionis. Illa enim Confessio publica, quam sustulit Nestarius, non erat instituta, ut per eam Sacerdos cognosceret peccata pœnitentis, & inde rectè iudicaret, esset ne pœnitens ligandus, vel absoluendus, aut quæ Pœnitentia imponenda esset: sed solùm ut pœnitens publica illa confusione accepta, partem pœnæ, quæ peccatis eius debebatur, lueret. Porro Chrysoſtomus rectè monet, non esse necessarium ad eiusmodi finem obrinendū, publicè, vel etiam priuatim confiteri hominibus: sed satis esse, cum dolore & lachrymis confiteri Deo, & sic satisfacere, adiunctis precibus, eleemosynis, ieiuniis, aliisque piis, laboriosisq; operibus. Quod autem ad alium finem, nimirum, ut Sacerdos nouerit morbos pœnitentis, quibus medicinam Pœnitentiæ applicare debet; necessaria sit Confessio, ostendimus suprâ ex lib. 2. de Sacerdotio, eiusdem Chrysoſtomi, nec non ex testimoniis Basilij, Niseni, & aliorum Patrum Græcorum, à quibus nullo modo credibile est Chrysoſtomum dissensisse.

ADDÈ quòd si Chrysoſtomus in locis suprâ citatis, de Confessione respectu cuiuscunque finis loqueretur; non so-